

Sygn. akt II K 236/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Chojnicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Grażyna Drobińska

Protokolant: Paulina Spichalska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 08.09.2016r., 27.10.2016r., 14.12.2016r., 14.02.2017r., 05.04.2017r., 30.05.2017 r., 12.07.2017 r., 13.09.2017 r., 19.10.2017 r., 19.10.2017 r., 30.11.2017 r., 18.01.2018 r., 22.02.2018 r., 21.05.2018 r., 20.07.2018 r., 24.10.2018 r. sprawy

M. S. (S.)

syna A. i B. z domu R.,

urodzonego (...) w B.

oskarżonego o to, że:

w dniu 27 listopada 2015 r. w B. w ruchu lądowym kierował samochodem osobowym marki A. (...) o nr rej. (...), będąc pod wpływem środka odurzającego w postaci amfetaminy,

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

orzeka:

1. po ustaleniu, że oskarżony **M. S.** dopuścił się popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia z tym ustaleniem, że poziom amfetaminy we krwi oskarżonego wynosił 38,40 ng/ml, co odpowiada stanowi nietrzeźwości powyżej 0,5 ‰ alkoholu etylowego we krwi oraz że oskarżony miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, tj. przestępstwa z art. 178a § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk i za to, na podstawie art.66§1 i 2 kk i art.67§1 kk postępowanie karne wobec **M. S.** warunkowo umarza na okres 1 (jednego) roku,
2. na podstawie art.39 pkt.3 kk w zw. z art.67§3 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku,
3. na podstawie art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 27 listopada 2015 r.,
4. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

SSR Grażyna Drobińska

Sygn. akt II K 236/16

UZASADNIENIE

W dniu 27 listopada 2015 roku oskarżony M. S. był kierowcą samochodu osobowego marki A. o nr rej. (...). Wcześniej zażył środek odurzający w postaci amfetaminy. Będąc pod wpływem tego środka, w ilości odpowiadającej

stanowi nietrzeźwości powyżej 0,5 promila alkoholu etylowego we krwi, około godziny 11-tej, oskarżony kierował wymienionym pojazdem w ruchu lądowym w miejscowości B. (opinia z badań kryminalistycznych w zakresie badań toksykologicznych przez Instytut (...) w B. (k.53-57,74-78,130-145). Tam doprowadził do dachowania pojazdu, a następnie opuścił pojazd i udał się do domu.

Na miejscu pojawił się policyjny patrol. Na skutek wykonanego połączenia telefonicznego z matką oskarżonego, M. S. wraz z ojcem stawili się ponownie na miejscu zdarzenia.

W toku późniejszych czynności oskarżony został poddany badaniu na zawartość środka odurzającego we krwi. Przeprowadzone badanie, o godzinie 17:35, wykazało amfetaminę w ilości 38,40 ng/ml.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody już wyżej wskazane oraz zeznania D. P. (k.51v-52,178-178v), M. K. (k.59v-60,178v-179), M. P. (k.189-189v), W. B. (k.199-199v) i A. K. (k.94v,179v) oraz pozostałe dowody zgromadzone w sprawie tj. protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektrycznym (k.3), protokół użycia testera narkotykowego (k.4), protokół przeszukania osoby (k.5-6), protokół oględzin miejsca wypadku drogowego wraz ze zdjęciami (k.7-18), szkic miejsca zdarzenia (k.19), ślady (k.21), protokół zatrzymania osoby (k.22), protokół przeszukania (k.24-25), kopie dokumentów odnośnie pojazdu (k.34-39), notatka służbowa z użycia psa służbowego Policji (k.40), karta karna (k.49,280), protokół pobrania krwi (k.81-82), kserokopia dokumentacji medycznej (k.173-175,221-224), odpis notatek służbowych (k.188), informacja wraz z płytą (k.212-213).

Oskarżony M. S. w swoich pierwszych oświadczeniach złożonych w toku postępowania przygotowawczego oświadczył, że przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa (k.66). Podał wówczas, że rzeczywiście jechał samochodem marki A. z domu do B.. Jechał naprawić koło. Następnie doszło do dachowania, a oskarżony oddalił się do domu. Przyznał, że faktycznie był pod wpływem amfetaminy. W swoich kolejnych wyjaśnieniach, M. S. oświadczył, że nie przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wskazał, że w chwili wypadku nie był pod wpływem narkotyków. Spożył amfetaminę dopiero, jak dotarł do domu. Odnosząc się do wcześniejszych wyjaśnień wskazał, że wówczas był świeżo po wyjściu ze szpitala. Przyznał tylko policjantowi, że brał amfetaminę.

Sąd Rejonowy nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, złożonym w toku postępowania sądowego. Stanowisko oskarżonego w tym zakresie jest bowiem sprzeczne z ustaleniami poczynionymi przez Sąd Rejonowy na podstawie pozostałego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie. W tym przede wszystkim z treścią opinii z badań kryminalistycznych w zakresie badań toksykologicznych, wydaną przez Instytut (...) w B..

A. S. (k.177-177v) jest ojcem oskarżonego. Podał on, że M. S. po ich powrocie do domu był pobudzony. Uważał w związku z tym, że chodzi o chorobę M..

Sąd Rejonowy nie miał wątpliwości, co do szczerości wypowiedzi tego świadka.

W sprawie Sąd Rejonowy przesłuchał osoby, które miał kontakt z oskarżonym po zdarzeniu. D. P. (k.51v-52,178-178v) zeznał, że zobaczył leżące A. i podszedł. Wówczas kierujący wychodził z miejsca dla kierowcy. Wsiadł do samochodu świadka i chciał, żeby go zawieźć do sklepu, bo chce mu się pić. Odpowiedział wulgarnie i pobiegł w kierunku cmentarza. Świadek zawiadomił PP w B.. Potem na miejscu zdarzenia, świadek widział kierującego w pojeździe. Stwierdził, że nie ma żadnych wątpliwości, że to była ta osoba.

Sąd Rejonowy dał wiarę zeznaniom tego świadka, ponieważ są one szczerze i jasne. Pozostają one również w zgodności z zeznaniami pozostałych osób.

M. K. (k.59v-60,178v-179), M. P. (k.189-189v), W. B. (k.199-199v) i A. K. (k.94v,179v) przybyli na miejsce wskutek zawiadomienia D. P.. Świadczyli zgodnie wskazali, że przy pojeździe nie było kierowcy. Dopiero na skutek rozmowy telefonicznej, na miejsce przyjechał oskarżony wraz z ojcem. Wedle wypowiedzi świadka K., oskarżony zamiast podpisu rysował kółka. Widać było również, że jest pobudzony. Zdaniem świadka, było widać, że oskarżony jest pod wpływem działania jakiegoś środka. Dokonali zatem badania na zawartość alkoholu oraz narkotyków.

Przeprowadzony test narkotykowy wykazał obecność narkotyku. Świadek K. zeznał też, że oskarżony chwilami mówił coś do siebie. M. P. w swoich zeznaniach również wskazał, że w pojeździe znaleziono telefon i świadek zadzwonił pod numer o nazwie „mama”. Kobieta nie chciał udzielić informacji.

Sąd Rejonowy dał wiarę zeznaniom powyższych osób. W ocenie Sądu, wypowiedzi tych osób są szczerze i spójne. Pozostają również w zgodności z treścią notatek służbowych załączonych do sprawy.

Sąd Rejonowy przesłuchał również na rozprawie lekarza D. W. (k.207). Świadek zeznała, że M. S. jest jej pacjentem. W czasie drugiej wizyty stwierdziła, że oskarżony znajdował się w stanie określanym jako psychoza paranoidalna. Stwierdziła powyższe na podstawie wypowiedzi, z których wynikały urojenia prześladowcze.

W ocenie Sądu Rejonowego, zeznania świadka odpowiadają prawdzie. Ponadto pozostają one w zgodności z przedstawioną dokumentacją medyczną.

Do sprawy sporządzona została opinia z badań kryminalistycznych w zakresie badań toksykologicznych przez Instytut (...) w B. (k.53-57,74-78,130-145). Z poczynionych badań wynika, że we krwi M. S. stwierdzono obecność amfetaminy w ilości 38,40 ng/ml. Przy czym stwierdzili również, że ten wynik badania wskazuje na stan w chwili pobrania krwi do badania. Zważywszy natomiast na zachowanie oskarżonego, wynikające z zeznań świadków mających z nim kontakt, biele wykluczyli możliwość przyjęcia amfetaminy w niedługim czasie przed pobraniem krwi do badań. Nadto wskazali również, że w chwili zdarzenia upośledzenie zdolności do kierowania pojazdami mechanicznymi przez M. S. kształtowało się na poziomie odpowiadającym stanowi nietrzeźwości- powyżej 0,5 promila alkoholu etylowego we krwi.

Sąd Rejonowy przesłuchał biegłego J. C. na rozprawie (k. 200-202v). Biegły wyjaśnił, że badania w przedmiotowej sprawie zostały przeprowadzone metodą immunochemiczną na analizatorze R., a następnie badania przeprowadzono metodą chromatografii gazowej sprzężonej ze spektrometrią mas na analizatorze C. S.. Wedle wypowiedzi biegłego, jest to jedna z metod rekomendowana do tego typu badań w rozporządzeniu Ministra Zdrowia. Odpowiadając na pytanie, biegły wskazał, że oprócz zastosowanej metody, istnieją jeszcze dwie inne. Została ona zastosowane podczas przeprowadzenia badań z uwagi na fakt, że do tej metody instytut posiada wyposażenie oraz procedurę badawczą, która przeszła pełną walidację oraz ocenę przydatności do zastosowania w danym obszarze badań wraz z pozytywnym wynikiem. W swoich szczegółowych zeznaniach biegły wyjaśnił również, że amfetamina po przyjęciu po krótkim czasie od 1 do 4 godzin w zależności od drogi przyjęcia, uzyskuje maksymalne stężenie we krwi. Następnie podlega usuwaniu z organizmu ze stałą prędkością zmniejszającą stężenie o połowę w ciągu 10-14 godzin. Nie można na podstawie samego stężenia identyfikować fazy oddziaływania środka na organizm człowieka. Odnosząc się zatem do stanu prowadzenia pojazdu przez oskarżonego, biegły wyjaśnił, że formułując wnioski pisemnej opinii, brał pod uwagę fakt prowadzenia przez oskarżonego pojazdu na samej feldze, a także zachowanie się M. S..

Sąd Rejonowy uwzględnił powyższą opinię przy dokonywaniu ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie. Zdaniem Sądu, powyższa opinia jest jasna, rzetelna i zawiera odpowiedzi na wszystkie pytania. Zarówno opinie pisemne, jak i wypowiedzi biegłego na rozprawie stanowią jedną uzupełniającą się całość.

Oskarżony M. S. został poddany badaniu przez psychiatrów, którzy następnie sporządzili opinię sądowo-psychiatryczną (k.100-102,252-255). Biegli psychiatrzy K. K. (2) i J. K. stwierdzili, że oskarżony jest osobą z przebytą psychozą typu paranoidalnego z towarzyszącym nadużywaniem środków psychoaktywnych, a jego funkcje intelektualne mieszczą się w granicach normy. Aktualnie nie stwierdzili u oskarżonego objawów psychotycznych ani ewidentnych objawów wskazujących na rozpad osobowości. W chwili popełnienia zarzucanych mu czynów miał zdolność rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem ograniczoną w stopniu znacznym. Zdaniem biegłych zachodzą warunki z art.31§2 kk. warunki powyższe podtrzymali w opinii uzupełniającej, po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną matki oskarżonego.

Sąd Rejonowy przesłuchał biegłych na rozprawie (k.218-219v,282-283v). Biegły K. K. (2) wyjaśnił, że występujące u oskarżonego okresowe zburzenia typu chorobowego były spowodowane przyjmowaniem środków psychoaktywnych.

Zdaniem biegłego, stąd taka szybka poprawa stanu psychicznego. Zdaniem biegłego, brak jest podstaw do stwierdzenia, że u oskarżonego występuje choroba przewlekła w postaci schizofrenii, jednak M. S. był okresowo chory. Było to spowodowane przyjmowaniem środków psychoaktywnych. Objawy typu pewność siebie, brak apetytu mogą być objawami zespołu paranoidalnego, ale to też są objawy wywołane zażyciem amfetaminy. Jest to środek, który ma działanie pobudzające, likwidujące senność, zmęczenie, powoduje zmniejszenie apetytu. Dodatkowo biegły wyjaśnił, że dla ustalenia, czy proces schizofreniczny u oskarżonego zachodzi konieczne byłoby przeprowadzenie badania psychologicznego.

Sąd Rejonowy uznał, że opinie pisemne i ustane, złożone na rozprawie, są jasno, logiczne i spójne. Biegli w sposób rzeczowy i racjonalny wyjaśnili podstawy sformułowanych wniosków. Ich fachowość nie budziła żadnych wątpliwości Sądu.

Biegła psycholog A. G. sporządziła pisemną opinię, w której wskazała, że nie zaobserwowała przejawów zaburzeń charakterystycznych dla procesu schizofrenicznego (k.285-292). Obserwacja oraz wyniki przeprowadzonych badań nie wskazują również na symptomy uszkodzenia struktury osobowości.

W ocenie Sądu Rejonowego, opinia jest rzetelna i pełna.

Wobec braku podstaw do kwestionowania Sąd uznał za wiarygodne pozostałe dowody zgromadzone tj. protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektrycznym (k.3), protokół użycia testera narkotykowego (k.4), protokół przeszukania osoby (k.5-6), protokół oględzin miejsca wypadku drogowego wraz ze zdjęciami (k.7-18), szkic miejsca zdarzenia (k.19), ślady (k.21), protokół zatrzymania osoby (k.22), protokół przeszukania (k.24-25), kopie dokumentów odnośnie pojazdu (k.34-39), notatka służbowa z użycia psa służbowego Policji (k.40), karta karna (k.49,280), protokół pobrania krwi (k.81-82), kserokopia dokumentacji medycznej (k.173-175,221-224), odpis notatek służbowych (k.188), informacja wraz z płytą (k.212-213).

W tym stanie sprawy wina oskarżonego M. S. nie budziła żadnych wątpliwości Sądu i polegała na tym, że w dniu 27 listopada 2015 roku w B. w ruchu lądowym kierował samochodem osobowym marki A. o nr rej. (...) będąc pod wpływem środka odurzającego w postaci amfetaminy w ilości 38,40 ng/ml, co odpowiada stanowi nietrzeźwości powyżej 0,5 promila alkoholu etylowego we krwi. Przy czym Sąd Rejonowy ustalił, że oskarżony miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa określonego w art.178a §1 kk w zw. z art.31§2 kk.

Przy dokonywaniu oceny materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Sąd kierował się tym, że ocena każdego dowodu, również z wyjaśnień oskarżonego, jako pozostawiona sądowi orzekającemu, musi być dokonywana z przekonaniem, że oskarżony nie popełnił zarzucanego mu czynu. Dopiero, kiedy przeprowadzone dowody, ich ocena i wyprowadzone z nich wnioski, obalą owo przekonanie- można ferować wyrok skazujący. Stanowisko takie ma swoje uargumentowanie w treści art.5§1 kpk w związku z art.7 kpk, jako że przepisy tej ustawy uznają jedynie zasadę swobodnej oceny dowodów, będącej efektem rozważań całokształtu ujawnionych w sprawie okoliczności, przemawiających zarówno na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonego oraz nie różnicują dowodów od tego, w jakiej fazie postępowania i od kogo zostały pozyskane (wyrok S.A. w Lublinie z dnia 29.04.2009 r., II AKa 63/09).

Przy analizie materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, Sąd Rejonowy wziął pod uwagę, że odpowiedzialność z art.178a§1 kk jest ponoszona wówczas, gdy sprawca prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, znajdując się w stanie nietrzeźwości. Przy czym prowadzeniem pojazdu jest wyprawienie w ruch silnika i pojazdu (uchwała SN z 08.12.1960 r., VI KO 64/60, PiP 1961, z.4-5,s.845-846). Przestępstwo to może zostać popełnione w każdym miejscu, gdzie odbywa się ruch pojazdów.

Oskarżony M. S. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Ustalenia poczynione przez Sąd Rejonowy zaprzeczyły jednak temu stanowisku. Oskarżony bez wątplenia prowadził pojazd, po spożyciu amfetaminy, znajdując się w stanie odpowiadającym stanowi nietrzeźwości powyżej 0,5 promila alkoholu. Powyższe ustalenia Sąd Rejonowy poczynił w oparciu o wymienioną wyżej opinię Instytutu (...) w B.. Wyniki tej opinii pozostają w zgodności z

pozostałym materiałem, tj. zeznaniami osób mających kontakt z oskarżonym w zakresie informacji na temat jego zachowania, jak również z dowodem w postaci wyników użycia testera narkotykowego na miejscu zdarzenia. Nadto biegli psychiatrzy w sprawie K. K. (2), K. W. oraz biegła psycholog A. G. nie stwierdzili u oskarżonego występowania procesu psychotycznego. W oparciu przede wszystkim opinię psychiatryczną, Sąd Rejonowy uznał, że zachowanie oskarżonego miało ścisły związek z zażyciem przez niego środka psychoaktywnego.

Mając zatem na względzie powyższe okoliczności Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, że w przypadku oskarżonego M. S. zachodzi możliwość zastosowania dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania. Podstawową przesłaną zastosowania warunkowego umorzenia postępowania jest ustalenie przez Sąd Rejonowy, że oskarżony dopuścił się popełnienia przestępstwa. W przedmiotowej sprawie okoliczność ta, co wykazano powyżej, nie pozostawiała żadnych wątpliwości. Kolejnym warunkiem jest ustalenie, że społeczna szkodliwość czynu zarzuconego oskarżonemu nie jest znaczna. O stopniu społecznej szkodliwości czynu decydują okoliczności określone w art.115§2 kk. Są to okoliczności zarówno natury przedmiotowej (rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, waga naruszonych przez sprawcę obowiązków, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia), jak i podmiotowej (postać zamiaru albo brak zamiaru dokonania czynu zabronionego, motywacja sprawcy). W ocenie Sądu Rejonowego, zważywszy na okoliczności podane wcześniej, warunki tego rodzaju zostały również spełnione. Z tych samych względów, stopień zawinienia oskarżonego M. S., Sąd Rejonowy ustalił jako nieznaczny.

Oskarżony jest osobą młodą. Ma dopiero 25 lat. Posiada wykształcenie zawodowe- jest blacharzem samochodowym. Jest kawalerem. Nie ma na utrzymaniu żadnych osób. Nie pracuje i pozostaje na utrzymaniu rodziców. Nie był dotychczas karany sędownie. Od kilku lat korzysta z pomocy lekarza psychiatry. Zażywał również środki odurzające. Powyższe skłoniło Sąd Rejonowy ku przekonaniu, że oskarżony pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Sąd Rejonowy na podstawie art.66§1 i 2 kk i art.67§1 kk postępowanie karne wobec M. S. warunkowo umorzył na okres próby wynoszący 1 rok. Na podstawie art.39 pkt.3 kk w zw. z art. 67§3 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 1 roku. Na podstawie art.63§4 kk Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 27 listopada 2015 roku.

W ocenie Sądu wymierzony środek karny wpłynie na oskarżonego wychowawczo i zapobiegnie powrotowi do popełniania przestępstw, zaspokoi również społeczne poczucie sprawiedliwości.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art.624§1 kpk. Oskarżony znajduje się w trudnej sytuacji materialnej. Nie ma możliwości zarabkowania, utrzymują go rodzice. Poniesienie przez niego kosztów sądowych byłoby dla niego zbyt uciążliwe.